UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

15 päivänä marraskuuta 2012*

Direktiivi 2004/48/EY — Säännöt, jotka koskevat näytön arviointia kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetussa asiassa, jossa on vaadittu hyödyllisyysmallin mitättömäksi julistamista — Kansallisen tuomioistuimen toimivalta — Pariisin yleissopimus — TRIPS-sopimus

Asiassa C-180/11,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Fővárosi Bíróság (Unkari) on esittänyt 29.9.2010 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 18.4.2011, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Bericap Záródástechnikai bt

vastaan

Plastinnova 2000 kft,

Magyar Szabadalmi Hivatalin

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: tuomarit R. Silva de Lapuerta, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, K. Lenaerts, E. Juhász, J. Malenovský (esittelevä tuomari) ja D. Šváby,

julkisasiamies: V. Trstenjak,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Bericap Záródástechnikai bt, edustajanaan ügyvéd Z. Kacsuk,

— Plastinnova 2000 kft, edustajanaan ügyvéd J. Hergár,

— Unkarin hallitus, asiamiehinään M. Fehér ja K. Szíjjártó,

— Euroopan komissio, asiamiehinään F. Bulst ja B. Béres,

* Oikeudenkäyntikieli: unkari

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY (EUVL L 157, s. 45, sekä oikaisut EUVL 2004, L 195, s. 16 ja EUVL 2007, L 204, s. 27) ja teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (jäljempänä TRIPS-sopimus), joka on Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamisesta tehdyn sopimuksen, joka on allekirjoitettu Marrakeshissä 15.4.1994 ja hyväksytty Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1), liitteessä 1 C, ja teollisoikeuden suojelemista koskevan, Pariisissa 20.3.1883 allekirjoitetun, Tukholmassa 14.7.1967 viimeksi tarkistetun ja 28.9.1979 muutetun yleissopimuksen (Yhdistyneiden Kansakuntien sopimuskokoelma, nide 828, nro 11851, s. 305, jäljempänä Pariisin yleissopimus) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajana on Bericap Záródástechnikai bt (jäljempänä Bericap) ja vastaajana Plastinnova 2000 kft (jäljempänä Plastinnova) ja jossa on kyse niiden uutuutta ja keksinnöllisyyttä koskevien edellytysten täyttymättä jäämisestä, joita hyödyllisyysmallioikeus edellyttää.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

TRIPS-sopimus

3 TRIPS-sopimuksen johdanto-osan ensimmäisessä kappaleessa todetaan seuraavaa:

”[Jäsenet] – – haluavat vähentää kansainvälisen kaupan häiriöitä ja esteitä, ottaa huomioon tarpeen edistää teollis- ja tekijänoikeuksien tehokasta ja riittävää suojelua sekä varmistaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoa koskevat toimenpiteet ja menettelytavat eivät itsessään muodostu asianmukaisen kaupan esteiksi.”

4 TRIPS-sopimuksen I osassa ”Yleiset määräykset ja perusperiaatteet” olevassa sopimuksen 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

”1. Jäsenten tulee huolehtia sopimuksen määräysten täytäntöönpanosta. Jäsenet voivat, ilman että niillä on tähän velvollisuutta, säätää kansallisessa lainsäädännössään sopimuksen edellyttämää laajemmasta suojasta edellyttäen, että sellainen suoja ei ole vastoin sopimuksen määräyksiä. Jäsenet voivat vapaasti valita tarkoituksenmukaiset keinot tämän sopimuksen määräysten sisällyttämiseksi niiden omiin oikeusjärjestyksiin ja -käytäntöön.

2. Tässä sopimuksessa käsitteellä ’teollis- ja tekijänoikeudet’ tarkoitetaan kaiken tyyppisiä teollis- ja tekijänoikeuksia, joista on määräyksiä II osan 1–7 luvuissa.”

5 Sopimuksen 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat yleissopimukset”, määrätään seuraavaa:

”1. Tämän sopimuksen II, III ja IV osien osalta jäsenten tulee mukauttaa lainsäädäntönsä Pariisin yleissopimuksen (1967) 1, 12 ja 19 artiklan mukaiseksi.

2. Mikään, mitä tämän sopimuksen I–IV osissa on määrätty, ei rajoita niitä velvoitteita, joita jäsenillä on toisiaan kohtaan Pariisin yleissopimuksen, Bernin yleissopimuksen, Rooman yleissopimuksen ja integroituihin piireihin liittyvästä henkisestä omaisuudesta tehdyn sopimuksen nojalla.”

6 TRIPS-sopimuksen III osassa, jonka otsikko on ”Teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpano”, on sen 41 artikla, jonka 1–3 kohdassa määrätään seuraavaa:

”1. Jäsenten tulee varmistaa, että tässä osassa määritellyt täytäntöönpanoon liittyvät menettelyt ovat käytettävissä niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti siten, että ne mahdollistavat tehokkaat toimet tässä sopimuksessa tarkoitettujen teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksia vastaan, mukaan lukien joutuisat oikeuskeinot loukkausten torjumiseksi samoin kuin oikeuskeinot vastaisten loukkausten ehkäisemiseksi. Näitä menettelyjä tulee soveltaa siten, että vältetään esteiden syntyminen lailliselle kaupalle ja että luodaan takeet menettelyjen väärinkäyttöä vastaan.

2. Teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoa koskeva[n] menettel[yn] tulee olla oikeudenmukainen ja tasapuolinen. Se ei saa olla liian monimutkainen tai kallis, eikä sille saa asettaa kohtuuttomia määräaikoja tai aiheettomia viiveitä.

3. On suotavaa, että päätökset tehdään kirjallisesti ja että ne perustellaan. Niiden tulee olla ainakin asianosaisten saatavilla ilman aiheetonta viivytystä. Päätösten tulee perustua vain sellaiseen näyttöön, josta asianosaisille on annettu mahdollisuus tulla kuulluiksi.”

Pariisin yleissopimus

7 Kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat Pariisin yleissopimuksen sopimuspuolia.

8 Yleissopimuksen 1 artiklan 2 kappaleessa määrätään seuraavaa:

”Teollisoikeuden suojelu kohdistuu patentteihin, hyödyllisyysmalleihin, teollismalleihin, tehtaan- tai kauppamerkkeihin, palvelumerkkeihin, toiminimiin, alkuperää osoittaviin merkintöihin tai nimityksiin sekä vilpillisen kilpailun ehkäisemiseen.”

9 Yleissopimuksen 2 artiklan 1 kappaleessa määrätään seuraavaa:

”Jokaisen liittomaan kansalaisilla on kaikissa muissa liittomaissa teollisoikeuden suojaan nähden ne edut, jotka näiden maiden lainsäädännöt nyt tai vastedes myöntävät maan omille kansalaisille[, tämän] rajoittamatta mitään oikeuksia, jotka tällä yleissopimuksella turvataan. Heillä on siis sama suoja kuin näillä ja samat lailliset oikeuskeinot jokaista heidän oikeutensa loukkausta vastaan, edellyttäen että maan omille kansalaisille määrättyjä ehtoja ja muodollisuuksia on noudatettu.”

Unionin oikeus

10 Direktiivin 2004/48 neljännessä, viidennessä ja kuudennessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(4) Kansainvälisellä tasolla kaikkia jäsenvaltioita ja yhteisöä itseään sen toimivaltaan kuuluvien kysymysten osalta sitoo [TRIPS-sopimus] – –.

(5) TRIPS-sopimus sisältää muun muassa teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamiseen tähtääviä keinoja koskevia määräyksiä, jotka ovat kansainvälisesti sovellettavia yhteisiä normeja ja jotka on pantu täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden kansainvälisten velvollisuuksien, TRIPS-sopimukseen perustuvat mukaan lukien, noudattamiseen.

(6) On myös kansainvälisiä yleissopimuksia, joissa kaikki jäsenvaltiot ovat osapuolina ja jotka sisältävät myös teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamiseen tähtääviä keinoja koskevia määräyksiä. Niitä ovat erityisesti – – Pariisin yleissopimus, kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta tehty Bernin yleissopimus sekä esittävien taiteilijoiden, äänitteiden valmistajien ja radioyritysten suojaamisesta tehty Rooman yleissopimus.”

11 Direktiivin 27 perustelukappaleessa todetaan lisäksi seuraavaa:

”Teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaustapauksissa annettujen ratkaisujen julkistaminen on hyödyllinen lisäkeino, jolla ehkäistään vastaisia loukkauksia ja lisätään laajan yleisön tietoisuutta asiasta.”

12 Direktiivin 32 perustelukappale kuuluu seuraavasti:

”Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tällä direktiivillä on tarkoitus erityisesti varmistaa teollis- ja tekijänoikeuksien kunnioittaminen edellä mainitun perusoikeuskirjan 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

13 Direktiivin 2004/48 1 artiklassa määritellään direktiivin kohde seuraavasti:

”Tämä direktiivi koskee teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseksi tarvittavia toimenpiteitä, menettelyjä ja oikeussuojakeinoja. Tässä direktiivissä käsite teollis- ja tekijänoikeudet käsittää myös teollisoikeudet.”

14 Direktiivin 2 artikla koskee direktiivin soveltamisalaa, ja sen 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä, menettelyjä ja oikeussuojakeinoja sovelletaan 3 artiklan mukaisesti kaikkiin yhteisön lainsäädännössä ja/tai kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyjen teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyjen tai säädettävien keinojen käyttämistä, sikäli kuin mainitut keinot ovat edullisempia oikeudenhaltijoille.”

15 Direktiivin 2004/48 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaan direktiivi ei vaikuta ”jäsenvaltioiden kansainvälisiin velvoitteisiin eikä erityisesti [TRIPS-sopimukseen], mukaan lukien ne velvoitteet, jotka liittyvät sovellettaviin rikosoikeudellisiin menettelyihin ja seuraamuksiin”.

16 Direktiivin 3 artikla kuuluu seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavat toimenpiteet, menettelyt ja oikeussuojakeinot tässä direktiivissä tarkoitettujen teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseksi. Näiden toimenpiteiden, menettelyjen ja oikeussuojakeinojen on oltava oikeudenmukaisia ja tasapuolisia, ne eivät saa olla liian monimutkaisia tai kalliita, eivätkä ne saa sisältää kohtuuttomia määräaikoja tai johtaa aiheettomiin viivytyksiin.

2. Näiden toimenpiteiden, menettelyjen ja oikeussuojakeinojen on myös oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niitä on sovellettava siten, että vältetään luomasta esteitä lailliselle kaupankäynnille ja säädetään takeista niiden väärinkäytön estämiseksi.”

Unkarin oikeus

Hyödyllisyysmallien suojasta annettu laki

17 Hyödyllisyysmallien suojasta vuonna 1991 annetun lain nro XXXVIII (a használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény) 1 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Hyödyllisyysmallioikeus (jäljempänä mallioikeus) voidaan myöntää kaikille tuotteen muotoa, rakennetta tai eri osista muodostuvan tuotteen kokoamista koskeville teknisille ratkaisuille (jäljempänä malli) edellyttäen, että ne ovat uusia, että ne ovat luomistyön tulos ja että niitä voidaan hyödyntää teollisesti.”

18 Hyödyllisyysmallien suojasta annetun lain 2 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tunnettuun tekniikkaan kuuluvat sellaiset tiedot, jotka ovat tulleet julkisiksi etuoikeuspäivää edeltäneen kirjallisen kuvauksen tai kotimaassa tapahtuneen hyödyntämisen vuoksi.”

19 Lain 3 §:n 1 momentti on muotoiltu seuraavasti:

”Luomistyön tulokseksi katsotaan sellainen malli, jonka vallitsevan tekniikan tunteva alan ammattihenkilö ei katso selvästi seuraavan aiemmista ratkaisuista.”

20 Lain 5 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Hakija saa oikeuden mallinsa suojaan, jos malli

a) täyttää lain 1–4 §:ssä säädetyt edellytykset eikä sitä ole 2 momentin tai 1 §:n 2 momentin perusteella suljettu mallisuojan ulkopuolelle.”

21 Hyödyllisyysmallien suojasta annetun lain 24 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Malli on julistettava mitättömäksi, jos

a) suojan kohde ei ole 5 §:n 1 momentin a kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen.

– –”

22 Lain 26 § on muotoiltu seuraavasti:

”Unkarin patenttiviranomaisen toimivaltaan kuuluvat

– –

c) hyödyllisyysmallin mitättömäksi julistamista koskevat asiat.”

23 Lain 27 §:ssä säädetään seuraavaa:

”– –

(3) Hyödyllisyysmalleja koskevissa asioissa tehtyihin Unkarin patenttiviranomaisen päätöksiin voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa 37 §:n säännösten mukaisesti.

(4) Unkarin patenttiviranomainen voi muuttaa asian ratkaisemisesta antamiaan päätöksiä tai peruuttaa ne ainoastaan tällaisen päätöksen muuttamiseksi tehdyn vaatimuksen perusteella ja vain siltä osin kuin asiaa ei ole saatettu tuomioistuimen käsiteltäväksi seuraavissa asioissa:

– –

c) hyödyllisyysmallin mitättömäksi julistaminen.”

24 Hyödyllisyysmallien suojasta annetun lain 36 §:n 3 momentissa säädetään seuraavaa:

”Hyödyllisyysmallin mitättömäksi julistamisen osalta sovelletaan soveltuvin osin patenttilain – – säännöksiä.”

25 Lain 37 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Tuomioistuin voi vaatimuksesta muuttaa Unkarin patenttiviranomaisen päätöksiä,

a) jotka on mainittu tämän lain 27 §:n 4 momentissa

– –

(13) Muilta osin muutoksenhakuun hyödyllisyysmalleja koskevissa asioissa tehtyihin Unkarin patenttiviranomaisen päätöksiin tuomioistuimissa sovelletaan soveltuvin osin säännöksiä, joita sovelletaan haettaessa tuomioistuimessa muutosta tämän viranomaisen patenttiasioissa tekemiin päätöksiin.”

Patenttilaki

26 Keksintöjen patenttisuojasta vuonna 1995 annetun lain nro XXXIII (a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény, jäljempänä patenttilaki) 42 §:ssä säädetään seuraavaa:

”– –

(3) Kun patentin mitättömäksi julistamista koskeva päätös on tullut lainvoimaiseksi, samoihin tosiseikkoihin perustuvaa patentin mitättömäksi julistamista koskevaa vaatimusta ei voida enää esittää.”

27 Patenttilain 80 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Jollei 2 momentista muuta johdu, kuka tahansa voi vaatia patentin mitättömäksi julistamista tämän lain 42 §:n nojalla patentin haltijaa vastaan kohdistetulla vaatimuksella.

(2) Patentin mitättömäksi julistamista voi hakea 42 §:n 1 momentin d kohdan perusteella se, jolle patenttioikeuden pitäisi lain mukaan kuulua.”

28 Lain 81 § kuuluu seuraavasti:

”– –

(3) Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen peruuttamistapauksessa menettelyä voidaan jatkaa viran puolesta – –”

29 Lain 86 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Fővárosi Bíróságilla on yksinomainen toimivalta käsitellä vaatimukset Unkarin patenttiviranomaisen päätösten muuttamiseksi.

– –”

30 Lain 88 § on muotoiltu seuraavasti:

”Vaatimus Unkarin patenttiviranomaisen päätöksen muuttamiseksi käsitellään hakemusasioissa sovellettavien säännösten mukaisesti tässä laissa erikseen säädettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta. Silloin kun laista tai menettelyn luonteesta hakemusasiana ei muuta johdu, menettelyyn sovelletaan tarpeellisin muutoksin vuonna 1952 lainkäytöstä siviilioikeudellisissa asioissa annetun lain nro III (a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, jäljempänä siviiliprosessilaki) säännöksiä.”

Siviiliprosessilaki

31 Siviiliprosessilain 3 ja 4 § ovat lain ”Yleisiä säännöksiä”-osaston I luvussa ”Perusperiaatteet”, jossa on alaosasto ”Tuomioistuimen tehtävät siviiliasioissa”.

32 Siviiliprosessilain 3 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”(2) Ellei lailla toisin säädetä, tuomioistuimen on tehtävä ratkaisunsa osapuolten esittämien vaatimusten ja oikeudellisesti merkityksellisten lausumien perusteella. – –”

33 Lain 4 §:n 1 momentti kuuluu seuraavasti:

”(1) Tuomioistuin ei ratkaisua tehdessään ole sidottu toisen viranomaisen päätökseen tai kurinpitoasiassa tehtyyn päätökseen eikä niissä tehtyihin tosiseikkoja koskeviin toteamuksiin.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

34 Plastinnova haki 17.5.1991 teollismallin rekisteröintiä Unkarin patenttiviranomaiselta numerolla 2252-320/91, minkä jälkeen se jätti 1.9.1992 hakemuksen hyödyllisyysmallin rekisteröimiseksi. Plastinnova väitti hakemusten kohteena olevan suojan muuttuneen ja vaati toisen hakemuksen osalta ensimmäiseen hakemukseen perustuvaa etuoikeutta. Unkarin patenttiviranomainen hyväksyi muutosvaatimuksen ja myönsi hyödyllisyysmallille suojan teollismallia koskeneen hakemuksen etuoikeudella.

35 Bericap vaati 6.5.1998 hallinnollisessa menettelyssä kyseessä olevan hyödyllisyysmallioikeuden mitättömäksi julistamista, koska uutuutta ja keksinnöllisyyttä koskevat suojan edellytykset eivät täyttyneet.

36 Unkarin patenttiviranomainen vahvisti 1.6.2004 tekemällään päätöksellä nro U9200215/35 hyödyllisyysmallioikeuden päteväksi rajoittaen kuitenkin sen ulottuvuutta.

37 Plastinnova vaati hyödyllisyysmallin haltijana Fővárosi Bíróságia muuttamaan Unkarin patenttiviranomaisen päätöstä. Mainittu tuomioistuin, joka käsitteli asiaa ensimmäisenä asteena, hylkäsi kanteen ja julisti riidanalaisen mallin mitättömäksi muuttamalla päätöstä nro U9200215/35.

38 Plastinnova haki muutosta Fővárosi Ítélőtáblalta (Budapestin muutoksenhakutuomioistuin), joka muutti määräyksellään alioikeuden päätöstä, kumosi sen hyödyllisyysmallin mitättömäksi julistamisen osalta ja vahvisti sen muilta osin.

39 Legfelsőbb Bíróság (ylimmän oikeusasteen tuomioistuin), jolta Bericap haki muutosta, vahvisti valitusasteessa annetun määräyksen.

40 Pääasia (hallintomenettely) tuli vireille 31.1.2007, kun Bericap teki Unkarin patenttiviranomaiselle uuden vaatimuksen riidanalaisen hyödyllisyysmallin mitättömäksi julistamisesta. Mainittu yhtiö vetosi mitättömyysperusteina siihen, että uutuutta ja keksinnöllisyyttä koskevat vaatimukset jäivät täyttymättä. Bericapin vaatimukseen oli liitetty muiden asiakirjojen ohessa patenttikuvaukset K4–K10, K19–K25 sekä K29 ja K30.

41 Plastinnova vetosi aikaisempaan mitättömäksi julistamista koskevaan menettelyyn ja vaati, että uusi mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus jätettäisiin tutkimatta.

42 Unkarin patenttiviranomainen hylkäsi päätöksellään nro U92002215/58 vaatimuksen mitättömäksi julistamisesta viittaamalla patenttilain 42 §:n 3 momenttiin. Se sovelsi mainittua säännöstä sivuuttamalla uudessa mitätöimismenettelyssä kokonaan edellä mainituista asiakirjoista patenttikuvaukset K4–K8, K10, K19, K21 ja K22. Patenttiviranomainen katsoi näet, että ”näitä asiakirjoja oli pidettävä aikaisemmassa mitättömäksi julistamista koskevassa menettelyssä annetun päätöksen perusteena”. Patenttiviranomainen totesi lisäksi, että ”kukin asiakirja oli tutkittu siitä riippumatta, oliko niissä asianomaisen mallin kannalta merkityksellisiä tietoja”, ja että ”koska aiemmassa menettelyssä tehty päätös perustui tutkittuihin asiakirjoihin, ei niitä ole syytä ottaa huomioon nyt vireillä olevassa asiassa”. Unkarin patenttiviranomainen totesi myös, että ”kaikki hyödyllisyysmallin ominaisuudet, joihin vaatimukset oli alun perin kohdistettu, olivat tunnistettavissa valokuvista, joten hyödyllisyysmallille voitiin vaatia etuoikeutta”. Se lisäsi tähän, että ”etuoikeuskysymys oli jo ratkaistu aikaisemmassa menettelyssä ja että mainittu päätös perustui myös siihen, että hyödyllisyysmallille voitiin vaatia etuoikeutta, joka sille myönnettiin teollismallin muuttamista koskevan vaatimuksen perusteella”. Tässä yhteydessä Unkarin patenttiviranomainen totesi, etteivät patenttikuvaukset K20 ja K23 kuuluneet tunnettuun tekniikkaan.

43 Unkarin patenttiviranomainen tutki loppujen lopuksi uutuuden ja keksinnöllisyyden puuttumista koskevia perusteita pelkästään patenttikuvausten K9, K24, K25, K29 ja K30 kannalta ja katsoi, ettei asiassa ollut kyetty todistamaan niiden mitättömyysperusteiden olemassaoloa, joihin siinä oli vedottu.

44 Bericap haki muutosta päätökseen U9200215/58 ennakkoratkaisua pyytävässä tuomioistuimessa ja vaati hyödyllisyysmallin julistamista mitättömäksi. Se vaati kaikkien asiassa esitettyjen todisteiden ottamista huomioon ja esitti, että hyödyllisyysmallin suoja antoi sen haltijalle patenttioikeuteen verrattavan kielto-oikeuden. Sen mukaan yleisen edun turvaaminen edellyttää tästä syystä, että kielto-oikeus perustetaan ainoastaan sellaiseen hyödyllisyysmallioikeuteen, joka täyttää lain mukaiset vaatimukset. Lainsäätäjä on ottamalla käyttöön mitättömäksi julistamista koskevan menettelyn halunnut turvata yleisen edun. Kyseisen menettelyn luonnetta yleisen edun turvaajana tukee patenttilain 80 §:n 1 momentti, jonka mukaan patentin mitättömäksi julistamista lain 42 §:n perusteella voi vaatia – 2 momentissa säädetyin poikkeuksin – kuka tahansa patentin haltijaan nähden. Yleistä etua turvataan niin ikään patenttilain 81 §:n 3 momentilla, jonka mukaan mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen peruuttamistapauksissa menettelyä voidaan jatkaa viran puolesta.

45 Plastinnova vaati päätöksen nro U9200215/58 vahvistamista vedoten sen oikeellisuuteen.

46 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kumosi päätöksen nro U9200215/58 ja palautti asian Unkarin patenttiviranomaiselle uutta ratkaisua varten. Tuomioistuin katsoi, että uudessa mitättömäksi julistamista koskevassa menettelyssä esitettyjä todisteita ei voitu sivuuttaa ainoastaan siitä syystä, että ne oli jo esitetty aiemmassa mitättömäksi julistamista koskevassa menettelyssä.

47 Fővárosi Ítélőtábla kumosi ensimmäisessä asteessa annetun määräyksen ja palautti asian Fővárosi Bíróságille uutta käsittelyä ja uutta ratkaisua varten todettuaan, että Unkarin patenttiviranomainen oli uutta mitätöimishakemusta käsitellessään määritellyt arvioitavan tosiseikaston asianmukaisesti.

48 Fővárosi Bíróság toteaa ennakkoratkaisupyynnössään pohtivansa erityisesti direktiivin 2004/48 2 artiklan 1 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan kannalta sitä, millä tavoin hyödyllisyysmallien mitätöimismenettelyjä koskevia kansallisia oikeussääntöjä sovelletaan.

49 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää lisäksi, että kysymykset, joihin unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisua on pyydetty, perustuvat Pariisin yleissopimuksen ja TRIPS-sopimuksen määräysten tarkasteluun suhteessa siihen, miten kyseeseen tulevia kansallisia oikeussääntöjä sovelletaan. Se toteaa tässä yhteydessä, että Pariisin yleissopimus tuli voimaan Unkarissa vuonna 1970 annetulla asetuksella nro 18 ja TRIPS-sopimus vuonna 1998 annetulla lailla nro IX.

50 Fővárosi Bíróság päätti näin ollen lykätä asian käsittelyä esittääkseen unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko Euroopan unionin oikeuden mukaista se, että hyödyllisyysmallin mitättömäksi julistamista koskevaan vaatimukseen liittyvässä muutoksenhakumenettelyssä sovellettavat toimenpiteet, menettely ja oikeuskeinot ovat sellaisia, ettei kansallinen tuomioistuin ole sidottu asianosaisten vaatimuksiin ja muihin oikeudellisesti merkityksellisiin lausumiin, minkä lisäksi tuomioistuimella on oikeus viran puolesta päättää tarpeelliseksi katsomistaan todistuskeinoista?

2) Onko Euroopan unionin oikeuden mukaista se, että hyödyllisyysmallin mitättömäksi julistamista koskevaan vaatimukseen liittyvässä muutoksenhakumenettelyssä sovellettavat toimenpiteet, menettely ja oikeuskeinot ovat sellaisia, että kansallinen tuomioistuin ei ole ratkaisua antaessaan sidottu mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen käsitelleen hallintoviranomaisen päätökseen tai siinä todettuihin tosiseikkoihin, hallintoviranomaisessa käydyssä menettelyssä käytettyihin mitättömyysperusteisiin eikä siinä esitettyihin lausumiin, väitteisiin ja todisteisiin?

3) Onko Euroopan unionin oikeuden mukaista se, että hyödyllisyysmallin mitättömäksi julistamista koskevaan vaatimukseen liittyvässä muutoksenhakumenettelyssä sovellettavat toimenpiteet, menettely ja oikeuskeinot ovat sellaisia, että kansallinen tuomioistuin sulkee niiden todisteiden joukosta, joihin myöhemmässä vaatimuksessa on vedottu – mukaan lukien tunnettua tekniikkaa koskevat todisteet –, pois ne, joihin hyödyllisyysmallin mitättömäksi julistamista koskevassa aikaisemmassa vaatimuksessa oli jo vedottu?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

51 Plastinnova ja Unkarin hallitus ovat riitauttaneet useisiin eri perusteisiin vedoten ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen.

52 Plastinnova on ensisijaisesti vaatinut unionin tuomioistuinta jättämään ennakkoratkaisupyynnön pääasiakysymyksen tutkimatta yhtäältä sillä perusteella, ettei Fővárosi Bíróságilla ollut siviiliprosessilain mukaan toimivaltaa esittää pyyntöä, ja toisaalta sillä perusteella, että koska käsiteltävässä pääasiassa kyseessä olevaan päätöksen kohdistetaan mitä todennäköisimmin kassaatiomuutoksenhaku, ainoastaan Legfelsőbb Bíróságilla (ylimmän oikeusasteen tuomioistuin) on toimivalta panna ennakkoratkaisumenettely vireille.

53 Tämän osalta on muistettava, että oikeuskäytännössä on vakiintuneesti todettu, että SEUT 267 artiklassa annetaan kansallisille tuomioistuimille mitä laajimmat mahdollisuudet saattaa asia unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos ne katsovat, että niiden käsiteltävänä olevassa asiassa on kysymys sellaisten unionin oikeuden säännösten tai määräysten tulkinnasta tai pätevyyden arvioinnista, joita tarvitaan niiden käsiteltäväksi saatetun riita-asian ratkaisemisessa. Kansalliset tuomioistuimet

voivat lisäksi aivan vapaasti käyttää tätä mahdollisuutta missä tahansa asianmukaiseksi katsomassaan oikeudenkäyntimenettelyn vaiheessa (ks. asia C-173/09, Elchinov, tuomio 5.10.2010, Kok., s. I-8889, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

54 Unionin tuomioistuin on päätellyt tämän perusteella, että kansallisella prosessioikeuden säännöksellä ei voida saattaa kyseenalaiseksi mahdollisuutta, joka niillä kansallisilla tuomioistuimilla on, joiden ratkaisuihin saadakaan hakea muutosta, esittää ennakkoratkaisupyyntö unionin tuomioistuimelle, silloin kun ne eivät ole varmoja unionin oikeuden tulkinnasta, kuten nyt esillä olevassa tapauksessa (em. asia Elchinov, tuomion 25 kohta ja asia C-396/09, Interedil, tuomio 20.10.2011, Kok., s. I-9915, 35 kohta).

55 Unionin tuomioistuin on lisäksi katsonut, että tuomioistuimella, jonka päätöksiin saadaan hakea muutosta, on oltava vapaus saattaa unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi aiheelliseksi katsomiaan kysymyksiä, jos se katsoo, että ylemmän oikeusasteen tuomioistuimen tekemän oikeudellisen arvioinnin takia sen olisi annettava unionin oikeuden vastainen ratkaisu (em. asia Elchinov, tuomion 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

56 Plastinnovan tästä esittämä oikeudenkäyntiväite on näin ollen hylättävä.

57 Unkarin hallitus on tämän jälkeen vedonnut siihen, että koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei tee selkoa syistä, joiden vuoksi direktiivin 2004/48 tulkinta on sen käsityksen mukaan välttämätön, ennakkoratkaisupyyntö on jätettävä tutkimatta.

58 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuin voi jättää tutkimatta kansallisen tuomioistuimen esittämän pyynnön ainoastaan, jos on ilmeistä, että pyydetyllä unionin oikeussäännön tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, tai jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (ks. mm. asia C-379/98, PreussenElektra, tuomio 13.3.2001, Kok., s. I 2099, 39 kohta; asia C-466/04, Acereda Herrera, tuomio 15.6.2006, Kok., s. I-5341, 48 kohta ja yhdistetyt asiat C-94/04 ja C-202/04, Cipolla ym., tuomio 5.12.2006, Kok., s. I-11421, 25 kohta).

59 On kuitenkin todettava, ettei asiassa ole ilmeistä, ettei tulkinnalla, jota ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on pyytänyt unionin tuomioistuimelta, olisi mitään yhteyttä pääasian tosiseikkoihin tai kohteeseen taikka että unionin oikeutta koskevat kysymykset olisivat luonteeltaan hypoteettisia. Vaikka esitetyissä kysymyksissä viitataankin unionin oikeuteen hyvin yleisesti, ennakkoratkaisupyynnöstä käy kuitenkin ilmi, että pääasiaa käsittelevä tuomioistuin on todellisuudessa pyytänyt direktiivin 2004/48 2 artiklan 1 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan sekä Pariisin yleissopimuksen 2 artiklan 1 kappaleen ja TRIPS-sopimuksen 41 artiklan 1 ja 2 kohdan tulkintaa voidakseen arvioida sitä, ovatko hyödyllisyysmallin mitätöimisvaatimusta koskevissa asioissa sovellettavat kansalliset menettelysäännöt yhteensopivia mainittujen säännösten ja määräysten kanssa.

60 Olettamaa esitettyjen kysymysten merkityksellisyydestä asian ratkaisun kannalta ei siis ole kumottu.

61 Tästä seuraa, että toinenkin esitetyistä oikeudenkäyntiväitteistä on hylättävä.

62 Kolmanneksi Unkarin hallitus on riitauttanut ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen vetoamalla siihen, että on selvää, ettei direktiivillä 2004/48 ole merkitystä käsiteltävän pääasian ratkaisun kannalta, koska direktiivillä on tarkoitus vain yhdenmukaistaa ne yksityisoikeudelliset ja hallinnolliset toimenpiteet, joihin voidaan ryhtyä teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaustapauksissa. Käsiteltävässä asiassa vireillä olevassa menettelyssä on kuitenkin kyse hyödyllisyysmallioikeuden pätevyydestä eikä teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksesta.

63 Tässä on riittävää muistuttaa, että kysymys siitä, onko hyödyllisyysmallin mitättömäksi julistamista koskevaa menettelyä pidettävä menettelynä, jolla on tarkoitus varmistaa tekijän- ja teollisoikeuksien noudattaminen, ei liity asian tutkittavaksi ottamiseen vaan kuuluu ennakkoratkaisukysymysten aineelliseen puoleen (ks. analogisesti yhdistetyt asiat C-295/04-C-298/04, Manfredi ym., tuomio 13.7.2006, Kok., s. I-6619, 30 kohta ja asia C-467/08, Padawan, tuomio 21.10.2010, Kok., s. I-10055, 27 kohta). Näin ollen tämän toteaminen ei voi johtaa siihen, että ennakkoratkaisupyyntö jätettäisiin tutkimatta eikä asiasisällöstä lausuttaisi.

64 Koska kolmaskin oikeudenkäyntiväite on hylättävä, ennakkoratkaisupyyntö on kaiken edellä esitetyn perusteella otettava tutkittavaksi.

Asiakysymys

65 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on kolmella kysymyksellään tiedustellut, onko unionin oikeus esteenä sille, että oikeudenkäynnissä, jossa on vaadittu hyödyllisyysmallin mitättömäksi julistamista, tuomioistuin

— ei ole sidottu asianosaisten vaatimuksiin ja muihin lausumiin ja voi määrätä viran puolesta esitettäväksi tarpeelliseksi katsomansa näytön

— ei ole sidottu mitättömäksi julistamista koskevasta vaatimuksesta tehtyyn hallintopäätökseen eikä siinä tehtyihin tosiseikkoja koskeviin toteamuksiin

— ei voi tutkia uudelleen todisteita, jotka on jo esitetty aikaisemman mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen yhteydessä.

66 Ennakkoratkaisupyynnössä on erikseen mainittu siitä, että kansallinen tuomioistuin katsoo, että direktiiviä 2004/48 voidaan soveltaa pääasiassa käytävään menettelyyn, ja pohtii mainitun direktiivin tulkintaa etenkin sen 2 artiklan 1 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan osalta, kun niitä tarkastellaan suhteessa niihin Pariisin yleissopimuksen ja TRIPS-sopimuksen määräyksiin, joihin on viitattu edellä 59 kohdassa.

67 Todettakoon tähän heti aluksi, että unioni on allekirjoittanut WTO-sopimuksen, johon TRIPS-sopimus kuuluu ja joka hyväksyttiin tämän jälkeen päätöksellä 94/800. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan TRIPS-sopimuksen määräykset ovat siitä lähtien olleet erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä ja unionin tuomioistuin on unionin oikeusjärjestyksessä toimivaltainen antamaan ennakkoratkaisun kyseisen sopimuksen tulkinnasta (ks. asia C-431/05, Merck Genéricos - Produtos Farmacêuticos, tuomio 11.9.2007, Kok., s. I-7001, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

68 Erityisesti TRIPS-sopimuksen 41 artiklan 1 ja 2 kohdassa olevista määräyksistä on todettava, että niiden mukaan sopimuksen tehneet valtiot huolehtivat siitä, että niiden kansallisessa lainsäädännössä säädetään tarkasti määritellyistä teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoon liittyvistä menettelyistä niin, että kaikkia sopimuksessa tarkoitettujen teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksia vastaan voidaan ryhtyä tehokkaisiin toimiin.

69 Näiden määräysten nojalla TRIPS-sopimuksen sopimuspuolet, unioni mukaan lukien, ovat velvollisia ottamaan omassa oikeusjärjestyksessään käyttöön teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamista koskevia säännöksiä, jotka ovat mainituissa määräyksissä määriteltyjen vaatimusten mukaisia.

70 Koska lisäksi TRIPS-sopimuksessa määrätään sen 2 artiklan 1 kohdan mukaan, että sopimuksen II, III ja IV osien osalta sopimuksen tehneiden valtioiden tulee mukauttaa lainsäädäntönsä Pariisin yleissopimuksen 1, 12 ja 19 artiklan mukaiseksi, lainsäädäntö, jota TRIPS-sopimuksen 41 artiklan 1 ja 2 kohdassa edellytetään, on mukautettava muun muassa yleissopimuksen 2 artiklan 1 kappaleeseen.

71 Pariisin yleissopimuksen 2 artiklan 1 kappaleen määräysten mukaan kaikkien niiden maiden kansalaisilla, joihin sopimusta sovelletaan, on kaikissa muissa maissa, joihin mainittua sopimusta myös sovelletaan, teollisoikeuden suojaan nähden ne edut, jotka näiden maiden lainsäädännöt nyt tai vastedes myöntävät maan omille kansalaisille, tämän rajoittamatta mitään oikeuksia, jotka tällä yleissopimuksella turvataan. Heillä on siis sama suoja kuin näillä ja samat lailliset oikeuskeinot jokaista heidän oikeutensa loukkausta vastaan, edellyttäen, että maan omille kansalaisille määrättyjä ehtoja ja muodollisuuksia on noudatettu.

72 TRIPS-sopimukselle ja Pariisin yleissopimuksen edellä mainituille määräyksille yhteisenä olennaisena tekijänä on näin näiden sopimusten sopimuspuolten velvollisuus varmistaa oman oikeusjärjestyksensä avulla teollis- ja tekijänoikeuksien noudattaminen säätämällä tehokkaista oikeuskeinoista kaikkia näihin oikeuksiin kohdistuvia loukkauksia vastaan.

73 Unioni on noudattanut mainittua norminantovelvollisuuttaan antamalla direktiivin 2004/48, jolla pyritään sen 1 artiklan mukaan nimenomaisesti varmistamaan teollis- ja tekijänoikeuksien noudattaminen jäsenvaltioissa ottamalla käyttöön erilaisia toimenpiteitä, menettelyjä ja oikeussuojakeinoja.

74 Direktiivin 2004/48 2 artiklan 1 kohdassa säädetään lisäksi siitä, että direktiivissä tarkoitettuja toimenpiteitä, menettelyjä ja oikeussuojakeinoja sovelletaan direktiivin 3 artiklan mukaisesti kaikkiin unionin lainsäädännössä ja/tai kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyjen teollis- ja tekijänoikeuksien loukkauksiin.

75 Edellä mainituilla sopimusmääräyksillä ja direktiivin 2004/48 säännöksillä (jäljempänä kyseessä olevilla säännöksillä ja määräyksillä) ei ole suinkaan ollut tarkoitus säännellä kaikkia teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyviä näkökohtia vaan vain näiden oikeuksien noudattamiseen ja loukkaamiseen liittyviä kysymyksiä velvoittamalla valtiot säätämään tehokkaista oikeussuojakeinoista, joilla suojattujen teollis- tai tekijänoikeuksien loukkaukset voitaisiin välttää, lopettaa tai korjata.

76 Kuten Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklasta ilmenee, teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen turvaamiseen tähtäävän menettelyn perusolettamuksena on, että oikeus on hankittu laillisesti (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-154/04 ja C-155/04, Alliance for Natural Health ym., tuomio 12.7.2005, Kok., s. I-6451, 128 kohta).

77 Tästä seuraa direktiivin 2004/48 2 artiklan 1 kohdankin mukaan, että kyseessä olevilla säännöksillä ja määräyksillä turvataan ainoastaan niiden eri oikeuksien noudattamista, joista nauttivat laillisesti immateriaalioikeuden hankkineet henkilöt eli tällaisten oikeuksien haltijat, eikä niitä voida tulkita siten, että niillä olisi haluttu säännellä niitä eri toimenpiteitä ja menettelyjä, joihin voivat turvautua pääasian kantajan kaltaiset henkilöt, jotka olematta itse oikeudenhaltijan asemassa ovat riitauttaneet jonkun muun hankkimat immateriaalioikeudet.

78 Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen mitättömäksi julistamista koskeva menettely on tarkoitettu nimenomaisesti sellaisen henkilön käytettäväksi, joka olematta itse immateriaalioikeuden haltija on riitauttanut hyödyllisyysmallin suojan, joka on myönnetty sen tuottamien oikeuksien haltijalle.

79 Tällaisella menettelyllä ei siis tähdätä immateriaalioikeuksien haltijoiden suojaamiseen kyseessä olevissa säännöksissä ja määräyksissä tarkoitetulla tavalla.

80 Kyseinen menettely ei tarkoita sitä, että kyseessä on immateriaalioikeuden loukkaus, koska menettelyn vireille pannut henkilö ei ole tällaisen oikeuden haltija eikä hän tietenkään voi näin olla mainitun oikeuden loukkauksen kohteena ja koska menettelyn kohteena olevan oikeuden haltijaa vastaan käytettyä laillista oikeuskeinoa, jolla riitautetaan oikeudellisesti hänen immateriaalioikeutensa olemassaolo, ei tietenkään voida pitää immateriaalioikeuteen kohdistuvana loukkauksena.

81 Edellä esitetystä seuraa, että kyseessä olevilla säännöksillä ja määräyksillä ei ole pyritty sääntelemään pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen mitättömäksi julistamista koskevaan menettelyyn liittyviä kysymyksiä.

82 Esitettyihin kysymyksiin on näin ollen vastattava, että koska direktiivin 2004/48 2 artiklan 1 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan säännöksiä, tulkittuina Pariisin yleissopimuksen 2 artiklan 1 kappaleen ja TRIPS-sopimuksen 41 artiklan 1 ja 2 kohdan valossa, ei voida soveltaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen mitättömäksi julistamista koskevaan menettelyyn, mainittujen säännösten ei voida katsoa olevan esteenä sille, että tällaisessa oikeudenkäynnissä tuomioistuin

— ei ole sidottu asianosaisten vaatimuksiin ja muihin lausumiin ja voi määrätä viran puolesta esitettäväksi tarpeelliseksi katsomansa näytön

— ei ole sidottu mitättömäksi julistamista koskevasta vaatimuksesta tehtyyn hallintopäätökseen eikä siinä tehtyihin tosiseikkoja koskeviin toteamuksiin

— ei voi tutkia uudelleen todisteita, jotka on jo esitetty aikaisemman mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen yhteydessä.

Oikeudenkäyntikulut

83 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Koska teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY 2 artiklan 1 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan säännöksiä, tulkittuina teollisoikeuden suojelemista koskevan, Pariisissa 20.3.1883 allekirjoitetun, Tukholmassa 14.7.1967 tarkistetun ja 28.9.1979 muutetun yleissopimuksen 2 artiklan 1 kappaleen ja teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen, joka on Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamisesta tehdyn sopimuksen, joka on allekirjoitettu Marrakeshissä 15.4.1994 ja hyväksytty Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY, liitteessä 1 C, 41 artiklan 1 ja 2 kohdan valossa, ei voida soveltaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen mitättömäksi julistamista koskevaan menettelyyn, näiden säännösten ja määräysten ei voida katsoa olevan esteenä sille, että tällaisessa oikeudenkäynnissä tuomioistuin

— ei ole sidottu asianosaisten vaatimuksiin ja muihin lausumiin ja voi määrätä viran puolesta esitettäväksi tarpeelliseksi katsomansa näytön,

— ei ole sidottu mitättömäksi julistamista koskevasta vaatimuksesta tehtyyn hallintopäätökseen eikä siinä tehtyihin tosiseikkoja koskeviin toteamuksiin

— ei voi tutkia uudelleen todisteita, jotka on jo esitetty aikaisemman mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen yhteydessä.

Allekirjoitukset